

ŽIVOTOPIS

František Radkovský

Pan František Radkovský se narodil 3. října 1939 v Třešti na Vysočině. Pocházel z věřící rodiny, jeho otec byl živnostník a živil se jako truhlář. Ani jedna z těchto skutečností panu Radkovskému v době komunistické totality kádrový profil nevylepšíla. Měl kvůli tomu problémy dostat se na Jedenáctiletou střední školu (gymnázium) do Telče, kam byl po ročním odkladu přijat, s přehledem ji vystudoval a objevil zde svůj zájem o matematiku. Byla obava, že budou problémy i s přijetím na Matematicko-fyzikální fakultu Univerzity Karlovy v Praze. Proto otec pana Radkovského napsal dopis tehdejšímu prezidentovi Antonínu Zápotockému s prosbou o přijetí jeho syna na tato studia. Pozvali si jej tehdy na výbor KSČ a pod příslibem, že nikdy nebude učit, byl nakonec přijat. Během studia matematické statistiky docházel pan Radkovský pravidelně na bohoslužby do Týnského chrámu v Praze, kde si začal uvědomovat, že chce být knězem a pomáhat tak lidem. Po promoci na Univerzitě Karlově nastoupil na povinnou vojenskou službu k vojskům ministerstva vnitra, k tzv. vnitřní stráž, a hlídal ve Strážském na východním Slovensku výrobu výbušnin. Po absolvování vojny pracoval v Praze jako matematik ve Státním výzkumném ústavu pro mechanizaci a automatizaci sklářského průmyslu. Zde se podílel na přípravě automatizace výroby lahví. Proto v továrně v Ústí nad Labem týden studoval sklářský proces. Jeho touha stát se knězem přetrvávala, a proto se jel pan Radkovský podívat do nedalekých Litoměřic, kde se nacházela teologická fakulta. Čekalo ho životní rozhodnutí, zda se věnovat studiu teologie a stát se knězem. Po necelém týdnu se definitivně rozhodl kladně. Opět se potýkal s režimem a musel si například změnit bydliště z Třeště do Prahy a změnit zaměstnání. Pracoval na kratší dobu v Pedagogickém ústavu ČSAV, kde se zabýval modernizací výuky matematiky a fyziky, ale vyplatilo se a v letech 1966–1970 absolvoval Cyrilometodějskou bohosloveckou fakultu v Litoměřicích. V roce 1970 byl vysvěcen pražským biskupem Františkem Tomáškem na kněze a dva roky František Radkovský působil jako kaplan v Mariánských Lázních. Poté mu byla přidělena farnost ve Františkových Lázních. Během studia teologie se František Radkovský zapojil do mezinárodního společenství katolických kněží a laiků, které se nazývá Hnutí fokoláre. Toto hnutí vzniklo po druhé světové válce a jeho stanovy přijal papež Pavel VI. v roce 1964. Údělem tohoto hnutí a pana Radkovského bylo přispívat k všeobecnému bratrství a klást důraz na komunikaci mezi katolickou církví a osobami jiného přesvědčení. Samozřejmě v době komunistické totality byla taková hnutí u nás zakázaná a bylo třeba se scházet a pracovat tajně. V roce 1988 se pan Radkovský dostal na seznam kandidátů na biskupa. Znamenalo to také, že byl ještě více v hledáčku policie, která se zajímala o veškerou aktivitu církve a jejich výše postavených činitelů. Tou dobou se ovšem ještě biskupem nestal. V březnu roku 1990 byl Janem Pavlem II. jmenován titulárním biskupem aggarským a pomocným biskupem pražským. Pan Radkovský byl přesvědčen, že není hoden tohoto titulu, ale poté ho skromně přijal a toto poslání plnil s veškerou svou pílí. Biskupské svěcení přijímal z rukou kardinála Františka Tomáška. V letech 1990-1993 taktéž vykonával funkci generálního sekretáře Biskupské konference ČSFR a později České biskupské konference. Jako biskup se několikrát potkal s papeži, Janem Pavlem II., Benediktem XVI. i Františkem. Jan Pavel II. jmenoval 31. května 1993 Františka Radkovského prvním biskupem nově zřízené plzeňské diecéze. Jakožto biskup zasvětil každý den službě místní církvi, t.j. plzeňské diecézi, a především pomáhání druhým lidem. Jeho láska k Bohu a lidem je doteď silným motorem jeho života. Od roku 1993 plnil tuto funkci až do roku 2014, kdy ve svých 75 letech nabídl Svatému otci svou povinnou abdikaci. Ve službě zůstal další dva roky a v roce 2016 za něj byla nalezena vhodná náhrada. Tímto ale jeho poslání

neskončilo. Nyní žije emeritní biskup František Radkovský v Karlových Varech - Rybářích, ve farnosti Povýšení sv. Kříže. Příležitostně vypomáhá při bohoslužbách, šíří slovo Boží, a především pracuje pro charitu v celé plzeňské diecézi. Stále tak plní své poslání, vždy pomáhat druhým.

